

Երևան, 6 Սեպտեմբեր, 2021

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, զուր ինձ իմասդութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 34

ԳՈՀՈՒԹԻՒԻՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրինաբանեմ.

անոր օրիներգութիւնը շրթներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:

Տէրն է միակ պարծանքս.

Ես Տիրոջ դիմեցի, եւ աղօթքիս պարասխանեց,

զիս ազադեց բոլոր վախերէս:

Տիրոջ մօփեցէք, որպէսպի ուրախութեամբ ճառագայթէք,

եւ յուսախար չէք ըլլար բնաւ:

Ճաշակեցէք, եւ դեսէք՝ թէ ինչքան քաղցր է Տէրը.

Երանի անոր՝ որ Տիրոջ կ'ապաւինի:

Հզօրագոյն մարդիկն իսկ կարօփութեան

եւ անօթութեան կրնան մափնուիլ,

սակայն Տիրոջ դիմողները բանի մը կարօպ պիտի չմնան:

Եկէք, որդեակներ, մտիկ ըրէք ինծի,

եւ ես ձեսի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոջ վախը:

Կ'ուզե՞ս երկար կեանք ունենալ,

կ'ուզես բարօր օրեր դեսնել.

լեզուդ չարախօսութեան մի ծառայեցներ,

շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին:

Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,

խաղաղութիւն կամեցիր եւ զայն հեղապնդէ:

Տիրոջ աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,

ականջները միշտ պարասպ են անոնց աղաշանքը լսելու:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, նսջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱՎԿԱՅ 16 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՎՏՈՒԹԻՒՆ 16:1-4

Կրկնութիւն եւ յիշեցում, որ Առակաց գիրքը իր առաջին իսկ էջերէն սկսեալ կը ներկայացնէ Իմաստութեան կարեւորութիւնը, դեղը եւ դերը մարդուն համար: Ինչպէս նախապէս դեսած էինք, որ իմաստութիւն ըսելով կը հասկնայ նոյնինքն՝ Յիսուս Քրիստոսը, որովհետեւ Ինք իսկ է Ասպուծոյ իմաստութիւնը ինչպէս պիտի ըստ Պօղոս Առաքեալ Կորնթացիներուն ուղղուած նամակին մէջ երբ կանդրադառնայ թէ ինչպէս հրեաներուն համար գայթակրութիւն, իսկ հեթանոսներուն համար յիմարութիւն, իսկ քրիստոնեաներուն համար խաչեալ Քրիստոսը Ասպուծոյ իմաստութիւնը եւ Ասպուծոյ զօրութիւնն է: Ահա նոյն այդ իմաստութեան մասին է խօսքը նաև Առակաց գիրքին մէջ ներկայացուած, որ առաջին իսկ էջերէն սկսեալ Սողոնու իմաստուն ցոյց պուա անոր կարեւորութիւնը մարդուն համար, որպէսզի մարդ արարածը ըստ այնմ ապրի իր այս երկրաւոր ու ժամանակաւոր կեանքը, անով իմանալու ահամք ոչ թէ միայն ինչպէս ապրի կեանքը, այչ իմանայ Ասպուծոյ կամքը եւ ըստ այնմ ապրելու, եւ այդ կամքին համաձայն ապրուած կեանքը արժանի ըլլայ յափենական կեանքը ժառանգելու:

Ահա նոյն մըքով կը շարունակէ 16րդ գլուխը եւ առաջին իսկ համարով կու զայ յիշեցնելու, շարերուս համար սորվեցնելու թէ «Սրբին ծրագիրները մարդուն կը վերաբերին, բայց լեզուին պարախանը Տիրոջմէն է»: Յափակ ու մէկին է արփայայդութիւնը, որ կը ներկայացնէ ըսելով, թէ որքան ալ մարդը ինք իր ծրագիրները կրնայ ունենալ, խորհուրդներ կրնայ ունենալ, բայց վերջ ի վերջով այդ բոլորը իրենց արփայայդութիւնը կը գդնեն Ասպուծոյ կամքին համաձայն: Այսինքն յաճախ մենք այնպէս կը կարծենք որ ազար ենք մեր միածումներուն, մեր ծրագիրներուն մէջ, այո, ազար ենք, բայց այդ ազարութիւնը շնորհնանք նաև որ Ասպուծոյ ծրագրին մաս կը կազմէ: Յաճախ այնպէս կը կարծենք ու այս ծրագիրները մերն են, ու մենք ամէն ինչ կընենք որպէսզի այդ ծրագիրները յաջողութիւն գդնեն, կը մոռնանք սակայն որ Ասպուծոյ մարդ կայ ամէն բանի մէջ: Ուրեմն այս առաջին իսկ համարը կու զայ յիշեցնելու թէ որքան ալ մերն են այդ ծրագիրները, խորհուրդները, բայց աւարփին լեզուին պարախանը, որ կը նշանակէ, ծրագիր կոչուածը փակախին միքին յափուկ երեւոյթն է, իսկ լեզուի պարագային արդէն այդ ծորհուրդին արփայայդութիւնն է որ կարփայայդուի լեզուով, այդ պարագային պարախանը Տիրոջմէն է:

2րդ համար մէկ այլ ուրիշ յիշեցում մըն է երբ կըսէ. «Մարդուն բոլոր ճամբաները իրեն մաքուր կերեւնան, բայց Տէրը հոգիները կը կշռէ»: Այս մեզի համար, մանաւանդ մեր ծրագիրները, մեր խորհուրդները շար յաճախ շիր կը թուին, մաքուր կը թուին, բայց ամենապես ու ամէն գեփ Ասպուծու որ սրբերը կը քննէ, միածումները զիփէ, մեր խորհուրդներուն ծանօթ է, հեփեւաբար Ինք է որ կը կշռէ, որ կը նշանակէ կարծեւորէ, կը զննէ, կը քննէ թէ իրօք որքանով մաքուր են մեր կարծածին համաձայն: Որովհետեւ Ասպուծոյ արթէչափերը եւ մերը նոյնը չեն, ու մանաւանդ՝ մեր կարծած ճիշդը եւ մաքուր մենք յաճախ դուրսէն կը դիմենք եւ ըստ այնմ կարծեւորենք, Ասպուծոյ պարագային ներքին՝ մեր հոգիներն ու մեր միածումներ են, որոնք իրեն համար պարզ ու յափակ են:

3րդ համար վարահութիւն ներշնչող համարն մըն է, որ կըսէ. «Գործերդ Տիրոջ յանձնէ եւ քու խորհուրդներդ պիփի հասպարութիւն»: Երբ այդ գործերը իմաստութեամբ կը ծրագրուին, ու մանաւանդ վարահութեամբ Ասպուծոյ կապահինինք, կը նշանակէ ինչպէս պիփի ըստ Յակոբոս Առաքեալ, «խորհուրդ մարդկանց կամքը Ասպուծոյ»: Մենք որքան ալ ծրագրենք, ու մանաւանդ այդ ծրագրուածը Ասպուծոյ յանձնենք այնպիսի վարահութեամբ որ Ինք ամէն ինչ պիփի գինօրինէ բարիով, ահա այն ափեն մեր խորհուրդները կը հասպարութիւն Ասպուծոյ կամքին համաձայն: Ահա այս ափեն չենք ներդուիր երբ ծրագիր մը շիրականանար, որովհետեւ վարահութիւնը ունինք թէ Ասպուծ շար աւելի լաւ զիփէ, ու մանաւանդ Իր կամքը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ մեր հոգիներու փրկութիւնը: Ուրեմն այդ խորհուրդները որքանով պիփի նպասպեն մեր հոգիներու փրկութեան:

4րդ համարը յափակօրէն կու զայ ցոյց բալու եւ վարահութեամբ ներկայացնելու թէ Ասպուծոյ բոլոր կարտրածները իրենց նպաստակին ծառայացնելու համար են, նոյնիսկ ամբարիշը ալ ձախորդ օրուան համար: Այս, մի գուցէ բարօրինակ կը թուի թէ ինչպէս կարելի է որ Ասպուծ ամէն բան իր նպաստակին համար սպեղծած է, նոյնիսկ չարը: Այս նոյնիսկ չարը, ինչպէս պիփի օգագործէր Ասպուծ Նաբուգորոնոսոր թագաւորին Խարայէլին դէմ որոնց գաւագան, սակայն նաև զգուացնելով, որ եթէ երբեք այդ գաւագանը հպարբանայ Ասպուծ զայն պիփի կոփրէ: Այսօր ալ կապրինք այնպիսի ժամանակահպուածի մը մէջ, ուր համաճարակը, հիւանդութիւնը, պարերազմը, որքան ալ քնութեան աղէփ կամ մարդկային յօրինումներ ըլլան, սակայն Ասպուծ այդ բոլորը կը ծառայեցնէ Իր նպաստակին համար, իսկ մարդուն համար ալ այդ երեւոյթները որպէս հաւափաքննութիւն մեր հնազանդութիւնն ու հաւափարմութիւնը պահելու մինչեւ վերջ: